

ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਮੁਖੀ ਬਨਾਮ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕਸਟਮ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ
(ਐਸ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ.)

ਸਿਹਤ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਸਕੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਸੇਵਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ।

(6) ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰਡਰ 9, ਨਿਯਮ 7, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ, ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 200 ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ.

(7) ਕਿਉਂਕਿ ਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 12 ਸਤੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(8) ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਨਵਰੀ, 1986 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਤੇਜ਼ੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਆਪਣੀ-ਆਪਣੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੀਆਂ, ਦਾਸਤੀ ਸੰਮਨ ਦੁਆਰਾ, ਜੇ ਚਾਹੇ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।, ਨਿਯਮ 7-ਏ, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ।

SCK,

ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ.

ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਮੁਖੀ, -ਪਟੀਸ਼ਨਰ/
ਬਨਾਮ

ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕਸਟਮ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ- ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਅਪਰਾਧਿਕ ਫੁਟਕਲ। 1989 ਦਾ 2325 ਨੰ.

ਅਕਤੂਬਰ। 3, 1989.

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ S. 200 (a) 202, 482- -ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋਟ੍ਰੋਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985— ਕਸਟਮ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ-ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ -ਮਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਅਤੇ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨਾ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦਿਨਜ਼ਰ ਸ.

ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ, ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 202 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ

(ਪਰਾ 13)।

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਵਚਨਬੱਧਤਾ—ਅਨੇਕਸ਼ਰ ਪੀ. 8 ਅਤੇ ਸੰਮੰਨਿੰਗ ਆਰਡਰ—

(5) A.I.R. 1926 Madras 865.

ਅਨੇਕਸਚਰ ਪੀ. 2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਿੰਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 30 ਤੋਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜੂਨ, 1988 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਨਡੀਪੀਐਸ ਐਕਟ, 1985 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਅਤੇ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ।

Crl. ਫੁਟਕਲ 1989 ਦਾ 2325 ਨੰ.

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹੈ—ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ. 1 ਅਤੇ ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 1 ਮਾਰਚ, 1989 — ਅਨੇਕਸਚਰ ਪੀ. 8 ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਮ.ਐਲ ਮਰਚੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਮਹਿੰਦਰ ਗੁਪਤਾ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

(1) ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਕੋਡ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਅਧੀਨ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਆਰਡਰ (ਅਨੇਕਚਰ P8), ਅਤੇ, ਸੰਮਨ ਆਰਡਰ (ਅਨੇਕਚਰ P2) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ, ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕਸਟਮ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵੱਲੋਂ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ com - ਸ਼ਿਕਾਇਤ (ਅਨੇਕਸਚਰ P1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, 6/7 ਮਈ, 1987 ਦੀ ਰਾਤ ਨੂੰ, ਨਾਕਾ ਪਾਰਟੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਨ.ਕੇ. ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ, ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਏ.ਸੀ. ਬਿਮੰਨਾ, ਅਤੇ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਮਲਯ ਕੁਮਾਰ ਦਾਸ 28 ਅਰਬ. ਬੀਐਸਐਫ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਨੇ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਭਾਰਤ ਆ ਰਹੇ ਕੁਝ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ। ਨਾਕਾ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਲਕਾਰਿਆ। ਲਲਕਾਰੇ 'ਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ਾਂ ਨੇ ਗੋਲੀਆਂ ਚਲਾ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਨਾਕਾ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਵੀ ਆਤਮ ਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਗੋਲੀ ਚਲਾਈ। ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਬਖਤਾਵਰ ਸਿੰਘ, ਕੇ. ਕਮਾਂਡਰ, ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ, ਅਤੇ, ਇਲਾਕੇ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ੀ ਲੈਣ 'ਤੇ, 224 ਪੈਕੇਟ (ਵਜ਼ਨ ਇੱਕ ਕਿਲੋਗ੍ਰਾਮ) ਸਮੇਤ, ਭੂਰੇ ਪਾਊਡਰ (ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੈਰੋਇਨ) ਸਮੇਤ ਅੱਠ ਬਾਰਦਾਨੇ ਦੇ ਥੈਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਰੁਪਏ ਸੀ। 11 ਕਰੋੜ 20 ਲੱਖ, ਜੁੱਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜੋੜਾ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਮੁਖੀ ਬਨਾਮ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕਸਟਮ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ
(ਐਸ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ.)

(3) ਹੈਰੋਇਨ ਦੇ 224 ਪੈਕੇਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 896 ਸੈਪਲ ਕਢਵਾਉਣ ਉਪਰੰਤ ਸਾਰੇ ਸੈਪਲਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਸੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇੱਕ ਨਮੂਨਾ ਬੀਐਸਐਫ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਦੂਜਾ ਨਮੂਨਾ ਕੈਮੀਕਲ ਐਗਜ਼ਾਮੀਨਰ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਨਮੂਨਾ ਭੂਰੇ ਪਾਊਡਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾਇਸੀਟਾਇਲ ਮੋਰਫਿਨ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਾਰਕੋਟਿਕ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਂਡ ਸਾਈਕੋ ਟ੍ਰੈਪਿਕ ਸਬਸਟੈਂਸ ਐਕਟ, 1985। ਤੀਜਾ ਨਮੂਨਾ ਦਫਤਰ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਅੱਠ ਬਾਰਦਾਨੇ ਸਮੇਤ ਕਸਟਮ ਹਾਊਸ, ਮਲਖਾਨਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 23 ਮਈ, 1987 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਛੇ ਸਹਿ-ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈਰੋਇਨ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 10 ਫਰਵਰੀ, 1988 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸਹਿ-

ਮੁਲਜ਼ਮ ਫੱਤਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਵੀ ਕਸਟਮ ਵਿਭਾਗ, ਜਲਾਲਾਬਾਦ ਨੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ, ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਛੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਫੱਤਾ ਸਿੰਘ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਥਾਣਾ ਮਮਦੋਟ ਦੀ ਪੁਲੀਸ ਨੇ ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕਰਕੇ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(5) ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਕੋਲ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਜੇਲ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਕਸਟਮ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ - ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ, ਜਿਸ ਨੇ 21 ਨਵੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜੇਲ੍ਹ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ।

(6) ਕਸਟਮ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਫੱਤਾ, ਵਿਸਾਖਾ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਗੁਰਮੇਜ ਸਿੰਘ ਉਰਫ਼ ਵਿਸਾਖਾਈ ਪੁੱਤਰ ਫੁੰਮਣ ਸਿੰਘ, ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਮਾਲਾ ਸਿੰਘ, ਖਜਾਨ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਬਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ, ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਸਵ. ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ, ਰੇਸ਼ਮ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਕੁੰਦਨ ਸਿੰਘ ਪੁੱਤਰ ਠਾਕਰ ਸਿੰਘ ਸਾਰੇ ਵਾਸੀ ਪਿੰਡ ਟਾਹਲੀਵਾਲਾ, ਤਹਿਸੀਲ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਪੈਰਾ ਨੰਬਰ 5 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵੀ ਕਬੂਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭੂਰੇ ਪਾਉਡਰ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਬਤ. ਫਿਰ ਵੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਕੀ ਛੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।

(7) 2 ਫਰਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹ ਸੀ।

ਕਾਪੀਆਂ (ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ) ਦੇ ਨਾਲ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀਆਂ, ਅਤੇ, 1 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਸਨ, - ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤੇ, ਅਣਪਛਾਤੇ ਆਰਡਰ Annexure P-8 ਦੁਆਰਾ /

(8) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਗਏ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (202 ਦੀ ਧਾਰਾ 21, ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਸੀ। ਗਵਾਹ, ਅਤੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹੂ 'ਤੇ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਅਪਰਾਧ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਸੀ।), ਅਤੇ ਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿੰਗਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਰਾਜ ਪਾਲ ਸੂਦ ਬਨਾਮ ਰਵਿੰਦਰ ਨਾਥ ਵੋਹਰਾ (3) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਅਥਾਰਟੀ, ਧਾਰਾ 202 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ। ਦਾ ਕੋਡ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜੁਰਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਹੂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਹ ਮੈਨੀ ਫੈਸਟ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਕੋਲ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ

(5) A.I.R. 1926 Madras 865.

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸੈਸ਼ਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਸਾਲ 1978 ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 209 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 207, ਜਾਂ, 208, ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(10) ਸੈਨ ਜੈ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ, ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਕੇਸ 'ਤੇ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 201 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਮੇਤ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਚਨਬੱਧ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਵੀ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਕੇਸ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦ

(1) 1979 PLR 161.

(2) 1979 CLR 261.

(3) 1977 PLR 674.

(4) ਏਆਈਆਰ 1979 ਐਸਸੀ 514.

ਮੁਖਤਿਆਰ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਮੁਖੀ ਬਨਾਮ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਕਸਟਮ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ
(ਐਸ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ.)

ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੀਹਿਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਮੌਜੂਦਾ ਸੀਹਿਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਜੁਰਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਕੋਲ ਜੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 306 ਵਰਗੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

(11) ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 208 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਧਾਰਾ 200, ਜਾਂ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 202 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਸੰਦਰਭ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(12) ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 202 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਕਸਟਮ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉੱਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ, ਕੀ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਧੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਬਨਾਮ ਰਤਨਾਵੇਲੂ ਚੇਟੀ (5) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਅਥਾਰਟੀ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ S. 190 I (1)(b) ਇੱਕ ਨੋਟਿਸਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਗਿਆਨਯੋਗ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਰਿਪੋਰਟ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ, ਸਹੁੰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਕਸਟਮ ਅਫਸਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਸੀ, ਅਤੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ, ਜਾਂ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 202 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 202 ਦੇ

ਉਪਬੰਧ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਜੇਕਰ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੰਤਵ ਲਈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੇਸ ਦੀ ਖੁਦ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ, ਜਾਂ, ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਟ੍ਰਾਇਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਵੇਕਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ,

ਅਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈਯੋਗ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 200 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਧਾਰਾ (ੳ) ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਕੋਡ, ਅਤੇ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 202 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ।

(14) ਸਜ਼ੇ ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮੇਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਜਾਂ, ਨੁਕਸਾਨਾਂ 'ਤੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਸਬੂਤ, ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਸਹਿ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਸੰਮਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਾਂ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ, ਸਿਰਫ਼ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ, ਇੱਕ ਲਾਇਲਾਜ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(15) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਜਲਦੀ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਜੀਆਰ ਮਜੀਠੀਆ ਜੇ.

ਪਰਸੀਨ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜਗੀਰ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸਵ 1ੳੳਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਓ.ਆਰ.ਐੱਸ.,- ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ 1395.

30 ਨਵੰਬਰ, 1989

ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (1908 ਦਾ V) O. 23 ਆਰ.ਐਲ. 1 — ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਸੀ—ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜੇਲ

(5) A.I.R. 1926 Madras 865.

ਵਿਚ ਬੰਦ — ਵਕਾਲਤਨਾਮਾ ਵਿਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਚ ਵਕੀਲ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ।